

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 7.

V Ljubljani 1. julija 1887.

Leto XVII.

Oltar.

sako jasno noč
Sveč gorí tisoč:
Zvezde zlate svétijo,
Angeljci jih nétijo.

Glej, nebó takrát
Pač oltar je zlat!
V lučih síje božji stól,
Z njega gleda Bog nizzól.

Kakšen božji čar,
Kolik jasen žar! . . .
Stvarnika proslávlja svet,
Stvarnik blagoslávlja svet!

Rahel dih igrá —
To je spev nebá!
Angeljci prepévajo,
Luči zlate sévajo! . . .

Pač nebó takrát
Res oltar je zlat,
In pobožno vsaka stvár
Zrè na božji ta oltár! —

A. Funtek.

Moj prijatelj Milotin.

(Resničen prizor iz življenja.)

red dvema letoma se pripeljem v Brno, glavno mesto Moravske. Dobil sem namreč službo samostalnega oskrbnika na posestvu barona B
Iz hvaležnosti sem torej šel v glavno mesto, da se predstavim in zahvalim gospodu baronu. Bilo mi je, kakor bi zadel srečko z velikim dobitkom. Saj sem v dosedanjih štírih letih kot praktikant okusil mnogo pomanjkanja in béde, a pri vsem tem se mi ni bilo nadejati, da bi skoraj dobil